

اقتصادی و اجتماعی و تمهید اقدامات مکمل اجرا خواهد کرد. رئیس‌جمهوری با طرح این مسأله که «برخی گلابیه می‌کنند که چرامن این مسائل رامرتب تکرار می‌کنم» از چنین منتقدانی پرسید؛ آیا اینکه در گذشته این مشکلات کتمان شد و بیان نشد، کمکی به حل آنها کرد؟ من با اطمینان و اعتقاد به اینکه همه این مشکلات راحل دارند و بیش از یک راه حل هم دارند، این مشکلات را بیان می‌کنم تا برای رفع آنها آگاهی و اراده ایجاد شود.»

وی افزود: «اساساً حفظ اسلام، انقلاب و جمهوری اسلامی در گرو حل مشکلات است، لذا نباید معروب جوسازی‌ها شویم.»

پزشکیان با اعلام آمادگی برای برگزاری مستمر و منظم چنین نشست‌هایی، پیشنهادی برای عملیاتی و کارکردی‌تر شدن این جلسات هم ارائه کرد: «برگزاری چنین نشست‌هایی وقتی مؤثرتر خواهد بود که کارشناسان هر حوزه اعم از مالیاتی، بانکی، ساختاری، خدمات عمومی و غیره در کارگروه‌های تخصصی به بحث بنشینند و جمع‌بندی مباحث کارگروه‌ها به دولت ارائه شود.»

رئیس‌جمهوری بار دیگر به رویکرد دولت در زمینه اصلاحات اقتصادی اشاره کرد، اصلاحاتی که به گفته وی بیشتر بر بهره‌وری مبتنی است، تا حذف و چیزهایی مانند این. وی با اشاره به اینکه «تلاش داریم در تنظیم بودجه سال آینده تا آنجا که ممکن است هزینه‌ها را مدیریت کنیم»، به کارشناسان و اساتید اقتصاد گفت: «از شما انتظار داریم بهترین راهکارهای بهینه‌کردن هزینه‌ها بدون ایجاد نارضایتی و مشکل را به دولت ارائه دهید.» رئیس‌جمهوری در ادامه، با اشاره به تلاش‌های دولت برای بهبود وضعیت روابط با همسایگان و کشورهای دوست، و نیز تأکید بر اینکه «در همین راستا به دنبال مذاکره با طرف‌های مختلف برای مدیریت تنش‌ها هستیم»، اظهار کرد: «دنبال این هم هستیم تا با اجرای طرح‌هایی نظیر محله‌محوری و ارتقای وضعیت خدمات آموزشی و سلامت، سرمایه اجتماعی را تقویت کنیم» و

حل آنها به دولت کمک کنند، مثل زیان‌ده بودن شرکت‌های دولتی و اینکه برای اصلاح مدیریت و بهره‌ور کردن آنها چه باید کرد.

مسأله‌های طرح شده در این نشست

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری، در این نشست به بررسی راهکارهای اقتصاددانان برای حل مشکلات اصلی اقتصادی کشور از جمله کسری بودجه، تورم، ناترازی‌ها و اصلاحات ساختاری پرداخته شد. پزشکیان با بیان اینکه «به تأیید همه کارشناسان اقتصادی، تورم و کسری بودجه مهم‌ترین مشکل اقتصاد کشور و مدیریت آنها کام اول دولت در مسیر اصلاحات اقتصادی است»، گفت: «دولت مصمم به رفع ریشه‌ای این مشکلات است و نشست اخیر دولت و مجلس نیز بر بررسی همین مسأله متمرکز بود.» وی تأکید کرد که قرار است این اصلاحات اول از خود دولت شروع شوند. پزشکیان در این باره گفت: «در وهله اول به دنبال این هستیم تا این اصلاحات در آن بخش‌هایی که در حیطه اختیار، مسئولیت و مدیریت خود ماست، انجام شود.»

رئیس‌جمهوری یکی دیگر از دلایل برگزاری این نشست را تبادل نظر با کارشناسان اقتصادی بر سر اولویت‌سنجی اصلاح بخش‌های مختلف و کیفیت و چگونگی این اصلاحات عنوان کرد و افزود: «عموم بنگاه‌های اقتصادی زیر نظر دولت زیان‌ده هستند. انتظار ما از شما این است که درباره چگونگی اصلاح عملکرد، واگذاری یا واقدل‌واگذاری مدیریت این بنگاه‌ها به ما

راهکار ارائه دهید.» وی، محور تلاش دولت را «ارتقای بهره‌وری در تمام زمینه‌ها» عنوان کرد و با تأکید بر اینکه «یکی از راهکارهای جدی اصلاحات اقتصادی، اصلاح هدفمند شیوه‌های توزیع یارانه با هدف بهره‌مندی حداکثری مصرف‌کننده نهایی از آن است»، تصریح کرد: «توزیع یارانه‌ها به شکل فعلی صرفاً باعث هدر رفت منابع ارزشمند و محدود کشور می‌شود؛ البته دولت قطعاً هر تصمیم و برنامه‌ای را با لحاظ جامع‌جهاث و آثار و تبعات احتمالی آن در عرصه‌های مختلف

جور دیگری پرسید: از آنجا که اکثر اقتصاددانان حاضر جزو یاورمندان به رویکرد بازارمحور بودند، آیا دولت هم عمل کردن برپایه شیوه‌های چنین رویکردی را پذیرفت یا اینکه نظر و رویکرد دیگری را دنبال می‌کند؟ برای پاسخ باید به نقل قول منتشرشده از رئیس‌جمهوری در این رویداد استناد کرد. مسعود پزشکیان گفت: «انتظار داریم کارشناسان راهکارهای بهینه‌کردن هزینه‌ها بدون ایجاد نارضایتی را به دولت ارائه دهند.» از این جمله می‌توان دریافت که در این نشست، اقتصاددانان با توجه به مشکلات ساختاری و مزمن اقتصاد، راه‌حل‌های مبتنی بر علم اقتصاد ارائه دادند، اما پزشکیان بنا به جایگاه خود به عنوان رئیس‌جمهوری و نیز با توجه به اقتضای شرایط کشور، تأکید کرد که هر راه‌حلی اجراشدنی نیست و باید در انتخاب راه‌حل «هزینه‌فایده» داشت.

به دیگر سخن، سخن اقتصاددانان درست است که وضع فعلی اقتصادی قابل تداوم نیست و تداوم آن مشکلات را عمیق‌تر می‌کند، اما در طراحی یا اجرای راه‌حل باید تاب‌آوری اجتماعی، زندگی مردم، معیشت اقشار محروم و خلاصه هر مسأله سیاسی و اجتماعی دیگر را درنظر گرفت. مضافاً اینکه رئیس‌جمهوری در همین جلسه با گفتن اینکه «من با اطمینان و اعتقاد به اینکه مشکلات راه‌حل دارند و بیش از یک راه‌حل هم دارند، این مشکلات را بیان می‌کنم» نشان داد که هم متوجه مشکلات است و هم دولت را یارنمیزد ارائه راه‌حل از سوی دانشگاهیان می‌داند. اما نباید یک «قید» یا یک «شرط» را

در هر اصلاحات اقتصادی از یاد برد، این شرط یا قید که به قول پزشکیان «راهکارهای بهینه‌کردن هزینه‌ها باید بدون ایجاد نارضایتی باشد.» کار یک سیاستمدار یا هر کُنشگر که به نوعی به حوزه سیاست مرتبط است همین است: پیداکردن بهترین و کم هزینه‌ترین راه‌حل و نه پیداکردن هر راه‌حلی. نکات جالب توجه دیگر در این نشست، این بود که گفت‌وگوها، پیش و پس از نشست، صریح و صمیمی بود و پزشکیان هم به نوبه خود مسائلی را روی میز قرارداد و از اقتصاددانان خواست برای

اقتصاددانان با توجه به مشکلات ساختاری و مزمن اقتصاد، راه‌حل‌های مبتنی بر علم اقتصاد ارائه دادند، اما پزشکیان بنا به جایگاه خود به عنوان رئیس‌جمهوری و نیز با توجه به اقتضای شرایط کشور، تأکید کرد که هر راه‌حلی اجراشدنی نیست و باید در انتخاب راه‌حل «هزینه‌فایده» داشت

هر راه‌حلی اجراشدنی نیست و باید در انتخاب راه‌حل «هزینه‌فایده» داشت

پزشکیان درحال گفت و گو با مسعود نبلی و طهماسب مقفاری در پایان نشست با اقتصاددانان

رئیس‌جمهوری در نشست با کارشناسان راهبرد اصلاحات اقتصادی دولت را تبیین کرد

دولت مدیریت هزینه‌ها را از خودش آغاز می‌کند

دانشگاه علامه طباطبایی، داوود دانش جعفری رئیس پیشین بانک مرکزی، فرهاد نبیلی اقتصاددان و استاد دانشگاه و دیگر نخبگان اقتصادی، درباره اینکه در این جلسه چه گفته و چه شنیده شد، می‌توان به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری مراجعه کرد. باتوجه به متن خبر که دربرگیرنده اظهارات رئیس‌جمهوری است، می‌توان دریافت در این نشست تقریباً درباره همه مسائل، معضلات و مشکلات اقتصادی کشور شفاف و صریح بحث و تبادل نظر شده است. اما پاسخ رئیس‌جمهوری به نظرات حاضران چه بود؟ سؤال را می‌توان

دیگر یک قید اساسی دارد: منافع و زندگی مردم، نشست رئیس‌جمهوری با جمعی از فرهیختگان علمی و اقتصادی در بعدازظهر دوشنبه گذشته ۳ ساعت به درازا کشید. در این جلسه چهره‌های مطرح اقتصادی ایران حضور داشتند؛ چهره‌هایی که با جزو نخبگان دانشگاهی محسوب می‌شوند یا در گذشته خودشان مسئولیت‌های اقتصادی داشتند. مسعود نبیلی استاد سابق دانشگاه صنعتی شریف، طهماسب مقفاری رئیس پیشین بانک مرکزی، علی نقی مشایخی استاد دانشگاه صنعتی شریف، علی سرزغمیم استاد سابق

دولت

مرتضی گل‌پور

دبیر گروه سیاسی

رئیس‌جمهوری در نشست اخیر با اقتصاددانان اعلام کرد که دولت گام‌های اصلاحی اقتصادی اعم از اصلاح بودجه یا کاهش هزینه‌ها را از خودش شروع می‌کند؛ مثلاً تنظیم بودجه ۱۴۰۵ را رویکرد کاهش هزینه‌ها. اما اصلاحات

فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت در گفت‌وگو با «ایران»:

بودجه، تورم و ناترازی‌ها محور اصلی گفت‌وگوها بود

گفت و گو

درباره محتوای نشست دوشنبه گذشته رئیس‌جمهوری با اقتصاددانان یعنی اینکه چه چیزهایی گفته و شنیده شد، و نیز درباره شکل برگزاری این جلسه، با فاطمه مهاجرانی سخنگوی دولت گفت‌وگو کردیم.

دلیل برگزاری جلسه اقتصاددانان و رئیس‌جمهوری چه بود؟

نشست اخیر با اقتصاددانان در ادامه تأکید همیشگی رئیس‌جمهوری بر ضرورت استفاده از خرد جمعی و نگاه‌های تخصصی در تصمیم‌گیری‌های کلان اقتصادی برگزار شد. هدف اصلی این نشست و نیز نشست‌های دیگر شنیدن بی‌واسطه دیدگاه‌ها، نقدها و البته شنیدن و دریافت پیشنهادها کارشناسان برای بهبود وضعیت اقتصادی کشور بود.

اقتصاددانان حاضر در جلسه چه گرایش‌های نحله‌های اقتصادی رایوش می‌دادند؟ در این نشست اقتصاددانانی با گرایش‌های گوناگون از طیف‌های مختلف حضور داشتند، به این دلیل که تلاش دولت این است که میدان گفت‌وگو محدود به یک نگاه خاص نباشد.

باتوجه به وضع اقتصادی فعلی کشور، احتمالاً مطالب صریح و انتقادهای جدی مطرح شد. این مسائل بیشتر حول چه موضوعاتی بود؟

مهم‌ترین مباحثی که کارشناسان و اقتصاددانان حاضر در این نشست مطرح کردند، حول مسأله بررسی راهکارهای آنان برای حل مشکلات اصلی اقتصادی کشور از جمله کسری بودجه، تورم، ناترازی‌ها و اصلاحات ساختاری بود.

غیر از وضعیت اقتصاد یا معیشت، نسبت به خود دولت هم انتقادهایی مطرح شد؟ بله، اقتصاددانان صرفاً به بیان مشکلات کلان

اقتصادی اکتفا نکردند و به نقد برخی رویه‌ها و سیاست‌های اجرایی دولت هم پرداختند که این امر طبیعتاً جزو فلسفه برگزاری چنین جلساتی است. موضع شخص رئیس‌جمهوری به انتقادها و اشخاص مطرح‌کننده آنها چگونه بود؟ موضع واکنشی داشتند یا می‌شد نوعی همنظری یا دغدغه‌مشترک هم پیدا کرد؟

رئیس‌جمهوری در برابر سخنان نقدها نه تنها رویکرد سلبی و تدافعی نداشتند، بلکه معتقدند که «شنیدن نقد» یکی از لوازم حکمرانی کارآمد است. برای همین بود که در همین جلسه، رئیس‌جمهوری با اعلام آمادگی برای برگزاری مستمر و منظم چنین نشست‌هایی، تصریح کردند که برگزاری چنین نشست‌هایی وقتی مؤثرتر خواهد بود که کارشناسان هر حوزه اعم از مالیاتی، بانکی، ساختاری، خدمات عمومی و غیره در کارگروه‌های تخصصی به بحث بنشینند و جمع‌بندی مباحث کارگروه‌ها به دولت ارائه شود.

مهم‌ترین مباحثی که کارشناسان و اقتصاددانان مطرح کردند، حول مسأله بررسی راهکارهای آنان برای حل مشکلات اصلی اقتصادی کشور از جمله کسری بودجه، تورم، ناترازی‌ها و اصلاحات ساختاری بود

ایشان به اساتید حاضر در نشست گفتند که از شما انتظار داریم بهترین راهکارهای بهینه‌کردن هزینه‌ها بدون ایجاد نارضایتی و مشکل را به دولت ارائه دهید، با آنکه خواستار ارائه راهکارهای بهبود تجارت خارجی هم شدند. این درخواست پس از تشریح اقدامات دولت در این زمینه مطرح شد.

طبیعتاً دولت‌ها به دنبال آن هستند تا بهترین شرایط اقتصادی را رقم بزنند.

بنابراین، از این جهت میان رئیس‌جمهوری و اقتصاددانان اختلافی نیست. اما آیا درباره راهکارها و عملی بودن راهکارها هم اشتراک نظر وجود داشت؟

دکتر پزشکیان با شنیدن نقدها همواره به دنبال راهکار اجرایی هستند و به گفته ایشان یکی از دلایل برگزاری این نشست تبادل نظر با کارشناسان اقتصادی بر سر اولویت‌سنجی اصلاح بخش‌های مختلف و کیفیت و چگونگی این اصلاحات بود.

در مقایسه با ابتدای جلسه، آیا در پایان دیدگاه‌های دو طرف به هم نزدیک شده بود؟ در پایان جلسه فضای گفت‌وگو بسیار سازنده بود و حلقه‌ها و گنده‌هایی که با حضور خود رئیس‌جمهوری شکل گرفت، بیانگر این است که در پایان مباحث کیفیت گفت‌وگوها چطور شده بود.

در گذشته اگر اقتصاددانان یا جامعه‌شناسان انتقاد، بیانیه یا نامه‌ای نقادانه منتشر می‌کردند، متقابلاً انتقادهای زیادی متوجه همین کارشناسان و نخبگان می‌شد. در دولت وفاق ملی موضع رویکرد دولت نسبت به نقدها، و لوفت‌های صریح چگونه بود؟

دولت وفاق ملی خود را بی‌نیاز از نقد نمی‌داند. برخلاف گذشته که گاه با منتقدان برخورد سلبی می‌شد، امروز رئیس‌جمهوری و دولت تأکید دارند که حتی نقدهای صریح و گزنده هم باید شنیده شود. رویکرد ما دفاع از حق نقد کارشناسانه و استفاده از آن برای اصلاح تصمیمات است، به این معنی که دولت اصرار دارد راهکارهای اجرایی از صاحب نظران دریافت شود.

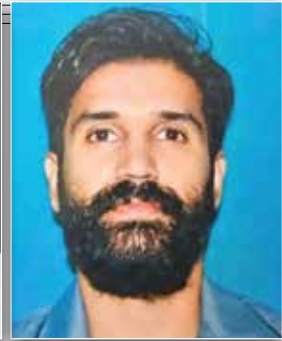
علی اشتری

بابک شهبازی

محسن لنگرشنین

اسماعیل فکری

مهم‌ترین عملیات‌های پشتیبانی و جاسوسی لنگرشنین خرید یک دستگاه موتورسیکلت به دستور افسر موساد برای تحت نظر گرفتن شهید صیادخداایی بود که درعین حال با حضور در صحنه ترور، خبر حضور شهید صیادخداایی را به ضارب داده و بلافاصله پس از اتمام عملیات صحنه را ترک کرده است. بخشی از خودروها و موتورهایی که قرار بود در حمله به برخی تأسیسات در اصفهان استفاده شود، از سوی لنگرشنین تأمین شده بود.

لنگرشنین: پیمانکاری که قاتل شد محسن لنگرشنین دیگر جاسوس موساد که اردیبهشت امسال مجازات شد، کارشناس امنیت شبکه و بنگاه‌دار خودرو بود. تخصص‌اش به عنوان پیمانکار زمینه دسترسی او به مراکز حساس را فراهم کرده بود. لنگرشنین پس از ارتباط گیری با موساد و جذب شدن به سرویس اطلاعاتی دشمن، اقدامات بسیاری برای تأمین لجستیکی مأموران موساد انجام داد. به گزارش خبرگزاری قوه قضائیه، ازجمله

دبی بود که به عنوان پیمانکار، تجهیزات مخابراتی و الکترونیکی را برای برخی نهادهای امنیتی و امنیتی ایران با جلب اعتماد پیمانکاران از طریق قرارداد کاری به اطلاعات حساس دسترسی نمود. همچنین، او از طریق قراردادهای تجاری به اطلاعات حساس دسترسی داشت و با فروش تجهیزات معیوب که قابلیت شنود داشتند، اطلاعات کلیدی را به موساد منتقل کرد. فعالیت‌های او در تهران و سفرهای خارجی‌اش به دبی، بستری برای ارتباط با مأموران موساد فراهم کرده بود.

هر ۴ جاسوس یاد شده، یعنی اشتری، فکری، لنگرشنین و شهبازی، از طریق تخصص فنی و قراردادها و پیمانکاری به اطلاعات حساس دسترسی یافتند و با جلب اعتماد نهادهای دولتی، اطلاعات را به موساد منتقل کردند.

بستر جذاب برای جاسوس‌ها!

هر ۴ جاسوس یاد شده، یعنی اشتری، فکری، لنگرشنین و شهبازی، از طریق تخصص فنی و قراردادهای پیمانکاری به اطلاعات حساس دسترسی یافتند و با جلب اعتماد نهادهای دولتی، اطلاعات را به موساد منتقل کردند. همچنین، او از طریق قراردادهای تجاری به اطلاعات حساس دسترسی داشت و با فروش تجهیزات معیوب که قابلیت شنود داشتند، اطلاعات کلیدی را به موساد منتقل کرد. فعالیت‌های او در تهران و سفرهای خارجی‌اش به دبی، بستری برای ارتباط با مأموران موساد فراهم کرده بود.

دبی بود که به عنوان پیمانکار، تجهیزات مخابراتی و الکترونیکی را برای برخی نهادهای امنیتی و امنیتی ایران با جلب اعتماد پیمانکاران از طریق قرارداد کاری به اطلاعات حساس دسترسی نمود. همچنین، او از طریق قراردادهای تجاری به اطلاعات حساس دسترسی داشت و با فروش تجهیزات معیوب که قابلیت شنود داشتند، اطلاعات کلیدی را به موساد منتقل کرد.

فعالیت‌های او در تهران و سفرهای خارجی‌اش به دبی، بستری برای ارتباط با مأموران موساد فراهم کرده بود.

«ایران» به بهانه اجرای حکم مجازات بابک شهبازی جاسوس موساد بررسی می‌کند

جاسوسان چطور و از کجا نفوذ می‌کنند؟

امنیتی

علی عوض‌خواه

گروه سیاسی

بابک شهبازی جاسوس موساد که همکاری اطلاعاتی، جاسوسی و امنیتی با رژیم صهیونیستی داشت و با افراد وابسته به این رژیم اطلاعات حساس را مبادله می‌کرد، علی از طی روال قانونی و تأیید حکم در دیوان عالی کشور، صبح دیروز به دار مجازات آویخته شد. حکم مجازات بابک شهبازی که پیمانکار برخی مراکز حساس بود، در زندان قزل‌حصار کرج اجرا شد.

اما این خبر، بویژه نوع شغل و ارتباطی که شهبازی به واسطه این شغل با مراکز حساس داشت، بار دیگر زنگ هشدار نفوذ سرویس‌های اطلاعاتی خارجی را به صدا درآورد.

این موضوع نشان دهنده مسأله‌ای قابل توجه است: بهره‌گیری از موقعیت پیمانکاری برای دسترسی به اطلاعات حساس نهادهای مختلف ایران و انتقال آنها به دشمنان در زای دریافت پول و وعده‌های اقامت خارجی. دلیل توجه به این مسأله، این واقعیت است که سه ماه پیش از شهبازی، اسماعیل فکری که او نیز به اتهام جاسوسی برای موساد مجازات شد، موقعیت شغلی مشابهی داشت.

به این معنی که اسماعیل فکری هم به عنوان همکار شهبازی و در شرکت‌های پیمانکاری او، اما در یک شبکه جاسوسی فعالیت می‌کرد. این دو مورد، همراه با نمونه‌های قدیمی‌تر، مانند ماجرای علی اشتری که آبان ماه ۸۷ به جرم جاسوسی مجازات شد، الگویی تکرارشونده را

آشکار می‌کند: استفاده از پوشش پیمانکاری برای نفوذ به زیرساخت‌های حیاتی کشور. بنا بر گزارش قوه قضائیه، بابک شهبازی به عنوان پیمانکار در مراکز مخابراتی، نظامی و امنیتی تهران و کرج فعالیت داشت و به دلیل دسترسی به محل نگهداری سرورهای حساس، اطلاعات کلیدی مانند مشخصات دیتاسنترها و نقاط ضعف زیرساختی را در اختیار داشت. شهبازی در تهیه، نصب و نگهداری سیستم‌های خنک‌کننده فعال بود و بنا به همین تخصص‌اش، به عنوان پیمانکار در نهادهای حساس رفت و آمد داشت تا سیستم‌های خنک‌کننده دیتاسنترهای این مراکز را تهیه و نصب و نگهداری کند.

بنابر این گزارش، او در اواخر سال ۱۴۰۰ در یک گروه مجازی با اسماعیل فکری آشنا شد و به دلیل ترس از افشای هویتش، فکری را به بهانه تخصص در شبکه‌های رایانه‌ای و تسلط به زبان انگلیسی به شبکه جاسوسی خود وارد کرد. شهبازی هم از طریق تماس‌های اسکایپی با افسران موساد (با نام‌های مستعار شموئیل، بنیامین و مایکل) اطلاعات حساس را منتقل می‌کرد و در ازای آن مبالغی به صورت رمزارز دریافت کرده بود.

به گزارش قوه قضائیه که خود نتیجه تحقیقات اطلاعاتی و بازرجویی از وی بود، شهبازی حتی پیشنهاد انتقال بمب به مراکز حساس را به رابطان خود در موساد مطرح کرد، زیرا به گفته وی «خودرویش بازرسی نمی‌شد و کارت ورود به این مراکز را در اختیار داشت.»

اما پس از دستگیری اسماعیل فکری، همکار او در این شبکه در پاییز ۱۴۰۲، شهبازی به دستور موساد تلبتی که پیرای ارتباطات امن استفاده می‌کرد را با ضربات سنگ شکست و در رودخانه کرج انداخت، اما در نهایت در